

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Conso||lacione Ivsto-|||rvm

Hillesheim, Ludwig

Coloniae, 1572

VD16 H 3678

De Noe in arca seruato, tempore diluuij, columba emissa, eaque rarum
Oleæ sub vesperum defere[n]te, quibus & piorum æumnæ significatæ
sunt, Deique ad eos serua[n]dos gratia ostensa. Cap. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60369)

felicitem perennem. Eius recordatio
mentes omnium bonorum cogitationes-
q̄ sustentat. Quis enim in hac iactatione
vitæ, qua circum infera atque supera om-
nesque oras ferimur, alius requietis & cō-
solationis sensus, quam in gratia & clemē-
tiæ tuæ fiducia esse potest?

De Noë in arca seruato tem-
pore diluuij, columba emissa,
eaque ramum Oleæ sub vespe-
rum deferente, quibus & pio-
rum ærumnæ significatæ, deiq̄
ad eos seruandos gratia ostēsa.

Caput IX.

Cum terras olim omnes summo ho-
minum delicto, vniuerso cunctorū
interitu, iusta offensa tua domine
DEVS premeret diluuium, Noë volunta-
tem tuam secutus, & in arca conclusus,
tibi commiserat spem reliquam vitæ ac
rerum suarum. Sed cum aquis longē
lateq̄ omnia occupantibus, animus eius

in terrore, maximoq; metu versaretur,
emissa ab eo columba est, quæ cum in illa
aquarum vastitate, vbi cōsisteret inueni-
re non posset, eodem vnde exierat, redijt:
post vbi denuò euolasset, subsidentibus sen-
sim aquis, sub vesperum reuersa est, decer-
ptum ex olea ramum virentem ore gerēs.
O miram memoriam rerum, sed contem-
platione magnorum euentuum insignem,
nobis, quibus senescence & indignitate po-
tius sua, quam fatali conuersione ad inte-
ritum properante mundo, eadem forma
occurrunt. Quæ enim antiqui delicti
noua exempla, quæ luxuria monumenta
desunt? an non ceu legibus omnibus solu-
ti, sine metu iudiciorum tuorum homines
viuunt? Non illi cum interitu summo cō-
iunctam iniquitatem suam, non offensam
tuam verentur, desixa imis sensibus ma-
litiæ vis, ablatu omnis mali metus est, pu-
dor extinctus, vt peccata sua nō tecta esse,
sed quasi publico testimonio venditari ve-
liunt. Itaque salutis omnis tam magna ne-

glectio est, ut multi se ex illa arca, Ecclesia
 Catholica & apostolica tua, vltro etiam
 eijciant, & in horribiles errorum fluctus
 demittant. Interea autem pii in illa arce
 & munimento omnis salutis inclusi, in-
 felicitium animorum iacturam vident, et
 inter ferales vndas, horribili scelerum no-
 xa seculi fluctus commouente securi ferun-
 tur. Quamquam enim varijs angustijs
 vrgeantur, tamen salus eorum adempta
 omni alia spe, misericordia sola tua conti-
 netur. In hac omnia prasidia habet. Ac si
 mala longius proferuntur, ferunt mora
 & fidunt promissis tuis o altissime, donec
 vnde malorum defluant, & omnia pristi-
 num decus suum, squallore informi abla-
 to recuperent. Quamobrem spes ac fi-
 ducia, non in terram abijcit se, sed in sub-
 lime fertur, et si turturis in morem, pau-
 uida, suspirans ac gemens. Nullam autem
 in terris consistendi facultatem habet, nec
 eam abundantia rerum in hac vita dele-
 ctat, tantum decerptum clementie tue
 insigne

Abac. 2.

insigne, toto atatis spacio ad supremum
vita diem gaudens reportat. semper inui-
tata blando affatu tuo, propera amica
mea, columba mea, formosa mea. *Cantic. 2.*
Iam enim hyem strāsijt, imber abijt et recessit, flores
apparuerunt in terra nostra. O admiran-
dam in illa sublimitate benignitatis tuae
demissionem. Tanta est enim maiestas nu-
minis tui, vt ab eius imploratione natura
nostra culpa nos arcere possit. Sed gratiae
tuae immensitate non liberamur tantum
timore, verum etiam ad summam felicitatis
conditionem vltro inuitamur: sic vt
praemiorum caelestium spe sempiternam, in
animis nostris harere velis. Ex illo ergo
immenso Oceano malorum, quibus ceu ri-
gida hyeme, & violentissimis tempestati-
bus turbari totius vitae spacium videmus,
euocamur ad misericordiam consequen-
dam, & benignitatis in eo tuae magnitu-
dinem agnoscimus, qui nos a malis celeri-
ter eripi, ad liberationis diem ac requie- *Ad Eph. 4.*
tem velis. Apprehendamus ergo beneficio

G 7 summe

summe pater tuo hunc clementia diuina
 tue fructum, vt cum potestate tua, sum-
 ma infera & omnia contineri agnosca-
 mus, eam vniuersam vim, contra mala no-
 stra, contra mortem, & contra omnia,
 qua natura nobis infesta sunt, infinita mi-
 sericordia tua constitutam esse semper in
 animo recordemur. Hoc praesidio, innume-
 rabili multitudine malorum, ceu aquis
 inundantibus circumfusi, spoliati digni-
 tate omni atque ope natura, non conserua-
 tionem tantum vitæ, rerumq; nostrarum
 in terris retinemus, sed cœlestibus bonis
 amplificati, in sempiternum viuemus. Hec
 nobis ad omnem animi tranquillitatem,
 ne vnq̄ inter aduersa deficiat, instructa ra-
 tio est, cuius cogitatiōe ac sensu, etiam me-
 dia in morte, vitæ æternitatem percipi-
 mus.

Dei imploratio ad auertēda me-
 rita mala vitæ, gratiā eius & im-
 mortalis vitæ fœlicitatem impe-
 trandam.

CAP. X.

Ergo